

anden Maade til Ublaas o. s. v., skal søge Finantsministerens Godkendelse. Jeg kunde ønske, at Finantsministeren, som for denne som for enhver anden Gjerning er Folkerepræsentationen ansvarlig, overhovedet skulde godkende den Maade, hvorpaa Midlerne agtes anbragte, dog at dette kunde nærmere betegnes i Loven, og at den Beretning, som efter § 21 hvert Aar skal udgives, indeholdt en temmelig klar Oversigt over, hvorledes Midlerne ere anbragte, derunder hvorledes de ere fordeelte omkring i Landet. Jeg henviser saaledes til Loven af 26de Mai 1868 om Umyndiges Midlers Forvaltning, hvis Bestemmelser iøvrigt maaskee kunde trænge til nærmere Tydeliggjørelse, og med Hensyn til hvilke der ialfsald kunde trænges til, at man har sin Opmærksomhed henvendt paa, hvorledes de blive efterlevede. Det er somme af de Forandringer, jeg kunde ønske, og skøndt jeg maa ansee det for en Selvfølge, kunde jeg ogsaa ønske det tydeligt udtalt, at ligesaavel den aarlige Beretning som den femaarige Opgjørelse bliver at forelægge for Rigsdagen. Naar den bliver offentliggjort, vil den selvfølgelig komme til Rigsdagens Kundskab, men det har lidt Andet at betyde, naar det fastsættes, at den skal forelægges Rigsdagen, thi det betyder, at Rigsdagen aarlig maa have sin Opmærksomhed henvendt paa hele dette Spørgsmaal. Det er jo en Forvaltning, der omfatter en meget betydelig Deel Midler og angaaer uhyre store Forpligtelser, for hvilke Staten er Garant. Det vil have meget at betyde, med hvilken Sikkerhed Midlerne blive anbragte, og til hvilken Nytte for Samfundet i sin rene Almindelighed det skeer. Der er dernæst forskellige Bestemmelser i Loven, som forekomme mig at give Bestyrelsen en noget vilkaarlig Myndighed. At man kan være heldig til, uden Staaede for hele Forretningen, at træffe nogen indskrænkende Bestemmelse i denne Henseende, tør jeg ikke paastaae uden nærmere Overveielse med Andre, men, dersom det kan skee, tror jeg, at det vilde være at anbefale. Jeg skal som et Exempel henvise til Slutningen af § 12. Det forekommer mig, at man i det der omtalte Tilfælde hellere principmæssig maa være lidt strengere imod de Bedkommende end

ganske overlade til Bestyrelsen at bestemme efter Ekson og Maade, hvad de Bedkommende skulde have. Men jeg skal ikke opholde mig ved disse enkelte Indvendinger imod Loven. Jeg skal ønske, at Sagen bliver fremmet her, og jeg vil nære det Haab, at den bliver fremmet med nogle Forbedringer, men ialfsald ikke med andre Forandringer end saadanne, at vi kunne være visse paa, at det andet Thing, som efter min Formening har behandlet denne Sag med særdeles anerkendelsesværdig Dygtighed og Omhu, kan tage imod dem.

Finantsministeren: Det forekommer mig, at de egentlig principielle Grundringer, der ere reiste imod dette Lovforslag, væsentlig hvile paa den samme Betragtning, som jeg har haft Leilighed til at modsigge og imødegaae i det andet Thing, nemlig, at de nuværende Interessenter saa at sige ere Ciere af de Fonds, som ere opsparede. Ja, det ærede Medlem fra Fredericia (Gad), som har gjort sig til Ordfører for nogle af de principielle Indvendinger, ryster paa Hovedet, men naar han evig og altid taler om Interessenternes Midler og Interessenternes Sikkerhed osv., saa er det ikke forstaaeligt, undtagen naar man gaaer ud fra den Sætning, at de opsparede Fonds ikke ere Statens, men derimod Interessenternes. Ja, jeg vil ønske, at jeg i den Henseende tager feil, thi det forekommer mig, at dersom man skulde paastaae dette, da vilde man komme i en høi Grad af Forlegenhed, naar man skulde paavise, hvorledes da denne formeentlige Ret for Interessenterne overhovedet paa en praktisk Maade skulde kunne komme dem tilgode. Jeg for mit Bedkommende er fuldkommen overbevist om, at der ikke i § 1 er nogen Tvivl om, at Forholdet er dette, at Livrenteanstalten af 1871 bliver den samme, som den af 1842, nemlig en af Staten oprettet, og under Statens Garanti og paa dens Ansvar drevne Forretning til Tegning af Livrenter og Forsørgelser. Der kan ikke være den fjerneste Tvivl om, at saaledes er Sagen opstaaet, det ligger jo endnu klart for Enhver, som vil undersøge det, at Anstalten af 1842 er oprettet paa denne Maade, og at Livsforfikkingsanstalten i 1847 har indordnet sig under de samme Reg-